

Drahý otec biskup,

dobry kňaz vo farnosti je požehnaním od Boha a my farníci vo Veľkých Lovciach sme toto Božie požehnanie dostali vo svojom milovanom farárovi Mons. doc. ThDr. Dušanovi Argalášovi, PhD. Prišiel k nám, ako duchovná posila v službe Mons. ThLic. Karolovi Krajčimu, ktorého si Pán, počas jeho výpomoci, náhle povolal do svojej vlasti v nebesiach. Bola to pre nás všetkých farníkov obrovská rana, pretože sme nečakane stratili svojho duchovného otca, ktorý nám dvadsať rokov sprítomňoval Krista a jeho obeť na oltári, vysluhoval sviatosti, ohlasoval Božie slovo a pomáhal nám napredovať vo viere. Túto ranu na srdci nám pomáhal zacelovať Mons. Argaláš, ktorý bol s nami počas náhleho odchodu Mons. Krajčiho. Dostali sme v ňom obrovské Božie požehnanie, ako sa hovorí: *Pán dal, Pán vzal*, vzťahuje sa to aj opačne: *Pán vzal, Pán dal*. Cirkev, a teda aj naša farnosť, potrebuje ohlasovateľa a služobníka Kristovho evanjelia, ktorý bude odborník v ľudskosti, ktorý pozná srdce dnešného človeka do jeho hĺbky, ktorý sa podieľa na jeho radoostiach a nádejach, úzkostiach a bolestiach, a to náš pán farár Argaláš je. Má úžasnú schopnosť ľudí spájať a nachádzať v nich to dobré. Svojou láskou, pozornosťou a dobrým slovom otvára cestu k Pánu Bohu nie iba hlboko veriacim, ale aj tým vlažnejším. Každý mesiac sa celý týždeň zapĺňa spovedelnica a naša farnosť sa stáva svedkom veľkých zázrakov spôsobených Božím milosrdenstvom v dušiach, ktoré prijímajú milosť obrátenia. Nedá nám nespomenúť, ako prichádzajú na spoveď veriaci, ktorí sa roky tejto sviatosti vyhýbali a práve za pôsobenia Mons. Argaláša z nich opadol strach a s radosťou pristupujú k tejto tak nádhernej sviatosti, dokazujúcej najbláznivejšiu lásku Boha k nám.

Kňaz má vo svojom povolaní milosť a lásku oltára rozširovať na kazateľnicu, na spovedelicu, na farskú kanceláriu, na školu, spoločenstvá, domy, nemocnice a kdekoľvek má možnosť konať svoje poslanie a svoju službu – je to jeho „omša“, ktorá sa rozširuje a túto „omšu“ náš drahý duchovný otec Argaláš slúžil 24 hodín denne. Kňaz má byť náš brat, a to nám on aj bol. Bol bratom a miloval všetkých farníkov od prenatálneho veku, až po tých už v nebesiach. A my milujeme jeho.

Pre každého kňaza je najkrajšie a určite si to praje každý jeden kňaz, aby – pomáhajúc milosti Ducha Svätého, sa postaral vo svojom kňazskom živote o vzbudenie aspoň jedného kňazského povolania, ktoré by mohlo byť pokračovaním jeho kňazskej služby. Tak aj náš duchovný otec sa staral o naplnenie tejto krásnej túžby, modlil sa za to a bol plný očakávania, ktorý

z jeho tridsaťčlenného zboru miništrantov si túto nádhernú službu vyberie. Všetkým nám je veľmi ľúto, že tejto žatvy sa náš duchovný otec už nezúčastní.

Šťastie dobrého kňaza je v tom, že zanechá vo farnosti *vôňu svojich čností*. Preto nechceme túto vôňu premeniť na zápach, pretože si Vás vážime a rešpektujeme Vaše rozhodnutie. Chceme, aby ste vedeli, že máte vzácného kňaza vo svojej diecéze, chceme sa Vám z celého srdca poďakovať, že sme s ním mohli prežiť štyri nádherné roky a keby bolo len trošku možné vrátiť nám tento vzácny drahokam, viete, že naše srdcia, plné lásky k nemu sú mu vždy otvorené. Láska má byť vždy podávaná pokornou rukou, a preto aj my pokorne prijímame Vaše rozhodnutie, ako ho s pokorou prijal i náš milovaný duchovný otec. Chceme šíriť vo Vašej diecéze vôňu a svojou vôňou „prevoniavať“ i iné farnosti. Preto Vám ešte raz všetci farníci z celého srdca vyslovujeme obrovské **ĎAKUJEME** a ubezpečujeme Vás, že s láskou prijmeme i iného Božieho služobníka.

Možno ste postrehli, že sme písali i myšlienky z knihy Veľké je tajomstvo viery, ktorú napísal náš duchovný otec, no bolo to písané i zámerne, aby sme dokázali, že čo náš duchovný otec napísal, to aj žije.

S úctou Vaši oddaní farníci z Veľkých Loviec.